

retskreds, hvis der mangler attestationer fra vitterlighedsvidner, eller hvis tinglysningsbegæringen tilbagekaldes, inden dokumentet er indført i tingbogen (eller personbogen). I sådanne tilfælde vil dokumentet oftest kort tid efter afvisningen på ny blive indleveret til tinglysning, efter at f.eks. de formelle mangler ved dokumentet er blevet afhjulpet.

Ved dokumenter, som afvises, består tinglysningskontorets opgave typisk alene i at indføre dokumentet i tinglysningsdagbogen, der også tilføres en bemærkning om afvisningen, samtidig med at dokumentet forsynes med påtegning om afvisningsgrunden, jfr. tinglysningscirkulærets § 6, stk. 1, og § 14.

Det ville give anledning til administrative vanskeligheder, såfremt den allerede ved dokumentets indlevering betalte tinglysningsafgift skulle tilbagebetales samtidig med en sådan afvisning. I stedet foreslås med henblik på sådanne afvisningstilfælde en regel, hvorefter dokumentet uden erlæggelse af ny afgift kan indleveres til tinglysning på ny inden for en frist af 3 måneder fra den oprindelige anmeldelse til tinglysning. Denne bestemmelse i § 41 c svarer i princippet til retsafgiftslovens § 8 om retsafgift i visse tilfælde, hvor en borgerlig domsag afvises eller hæves.

Til § 41 d

Det følger af § 41 b, at det er lovens udgangspunkt, at der skal erlægges tinglysningsafgift for ethvert dokument, som anmeldes til tinglysning. Det er imidlertid fundet rigtigst at opstille nogle undtagelser fra dette udgangspunkt. Hensynet til at skabe en afgiftsordning, der er enkel at administrere, taler dog samtidig for at begrænse antallet af undtagelser mest muligt.

Undtagelserne fra afgiftspligten er samlet i § 41 d. På baggrund af den almindelige hovedregel i forslagets §§ 41 a-b skal disse undtagelser fortolkes indskrænkende, såfremt der opstår fortolkningsproblemer. Det er naturligvis en forudsætning for afgiftsfrihed, at det pågældende dokument, som skal tinglyses (eller aflyses), alene vedrører de i § 41 d nævnte forhold.

I § 41 d, stk. 1, nr. 1, er det foreslået, at tinglysning af adresseændringer skal være afgiftsfri. For så vidt angår pantebrevspåtegninger herom svarer dette til den gældende afgiftsfritagelse i stempellovens § 62 A, stk. 1, nr. 2.

De i § 41 d, stk. 1, nr. 2-6 nævnte undtagelser er begrundet i, at de pågældende meddelelser m.v. i alt væsentligt gives af faged- og skifteretter. Op-

krævning af afgift i sådanne tilfælde forekommer mindre hensigtsmæssig og ville medføre en øget og omkostningskrævende intern administration ved domstolene.

De undtagelser, som er foreslået i § 41 d, stk. 2, er begrundet i et ønske om at undgå tvister omkring meddelelsen og ophævelsen af retsanmærkninger og i et ønske om ikke gennem den foreslåede afgift at fjerne motivationen til at få dokumenter, som er lyst med frist, indført endeligt i tingbogen, og til at få rettigheder, som ikke har opnået dækning ved en tvangsauktion, udslettet af tingbogen efter retsplejelovens § 581.

Til § 41 e

Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 1 er der ved udformningen af reglerne om den foreslåede nye afgift lagt vægt på, at disse bør være så enkle som muligt, således at den nærmere administration af ordningen lettes mest muligt.

§ 41 e, stk. 1, bestemmer derfor, at tinglysningsafgiften forfalder til betaling, når dokumentet anmeldes til tinglysning. Såfremt afgiften ikke betales samtidig med anmeldelsen, skal dokumentet efter stk. 2 afvises fra dagbogen, og i så fald bortfalder afgiften.

Til nr. 2-3

Som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 41 e vil undladelse af at indbetale afgiften medføre afvisning af det dokument, som er anmeldt til tinglysning.

De kæreregler m.v., som findes i retsafgiftslovens § 64, giver mulighed for at iværksætte kære over afgørelser vedrørende afgiftsberegning inden for meget lange tidsfrister. Efter justitsministeriets opfattelse ville denne ordning give anledning til væsentlige betænkeligheder, når det drejer sig om tinglysningsdokumenter, hvor der må lægges afgørende vægt på en hurtig afklaring af parternes materielle retsstilling.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 65 a har man derfor valgt at foreskrive samme regler om kære m.v. som dem, der efter tinglysningslovens § 36 gælder for kære m.v. over tinglysningsafgørelser. Ligesom efter denne bestemmelse i tinglysningsloven vil den ret, hvis afgørelse påkæres, kunne omgøre sin beslutning. De foreslåede kæreregler fører således i realiteten til samme fremgangsmåde som foreskrevet i retsafgiftslovens § 64, men med betydeligt kortere frister for kære m.v.